

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 20ής Ιουλίου 2017*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία – Δέσμευση κεφαλαίων – Απόφαση περί αρχικής εγγραφής – Κατάλογος προσώπων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Εγγραφή του ονόματος των προσφευγουσών – Εφαρμογή ψηφίσματος του ΟΗΕ – Υποχρέωση αιτιολόγησεως – Δικαιώματα άμυνας – Τεκμήριο αθωότητας – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Στην υπόθεση T-619/15,

Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), με έδρα το Μπανγκουί (Κεντροαφρικανική Δημοκρατία),

Kardiam, με έδρα την Αμβέρσα (Βέλγιο),

Εκπροσωπούμενες από τους D. Luff και L. Defalque, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους B. Driessen και P. Mahnič Bruni,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1485 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2015, για την εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 224/2014 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης που επικρατεί στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (ΕΕ 2015, L 229, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, L. Madise (εισηγητή) και K. Kowalik-Bańczyk, δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorzczak, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Απριλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι προσφεύγουσες, ήτοι η Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), εταιρία κεντροαφρικανικού δικαίου, και η Kardiam, εταιρία του ίδιου ομίλου, η οποία είναι εταιρία βελγικού δικαίου, ασκούν δραστηριότητα αγοράς και πώλησεως διαμαντιών.
- 2 Η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία είναι αναπτυσσόμενη χώρα, μέρος των πόρων της οποίας προέρχεται από την εξαγωγή διαμαντιών και χρυσού. Ειδικότερα, τα διαμάντια αντιπροσωπεύουν το 40 % της αξίας των εξαγωγών της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας.
- 3 Τον Μάρτιο του 2013 ο πρόεδρος της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, Francis Bozizé, ανετράπη από τους Σελεκά, συνασπισμό δυνάμεων κατά πλειοψηφία μουσουλμανικών. Ο πολιτικός του αντίπαλος, Michel Djotodia, έγινε πρόεδρος της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας. Αυτό πυροδότησε βιαιοπραγίες μεταξύ των Σελεκά και ομάδων αποτελούμενων κατά πλειοψηφία από χριστιανούς και ανιμιστές, γνωστών ως «αντι-Μπαλακά».
- 4 Για να εξασφαλιστεί ότι τα «διαμάντια πολέμου» δεν τροφοδοτούν τις ένοπλες συγκρούσεις παρέχοντας πηγή εσόδων σε αντίπαλες ομάδες, έχει δημιουργηθεί ένα διεθνές σύστημα πιστοποίησης ακατέργαστων διαμαντιών, η διαδικασία Κίμπερλυ. Σύμφωνα, ιδίως, με το τμήμα 4, στοιχείο α', της διαδικασίας Κίμπερλυ, κάθε συμμετέχων πρέπει «να δημιουργήσει ένα σύστημα εσωτερικών ελέγχων που αποβλέπει στην εξάλειψη της παρουσίας των διαμαντιών πολέμου από τις αποστολές ακατέργαστων διαμαντιών που εισάγονται στο έδαφός του ή που εξάγονται από αυτό». Ως «διαμάντια πολέμου» ορίζονται από τη διαδικασία Κίμπερλυ «τα ακατέργαστα διαμάντια που χρησιμοποιούν επαναστατικά κινήματα ή οι σύμμαχοι αυτών για τη χρηματοδότηση συγκρούσεων που αποβλέπουν στην αποσταθεροποίηση των νόμιμων κυβερνήσεων, όπως περιγράφονται αυτές στις ισχύουσες οικείες αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών». Για τα διαμάντια που πληρούν τις προβλεπόμενες από τη διαδικασία Κίμπερλυ προϋποθέσεις χορηγείται πιστοποιητικό.
- 5 Τον Μάιο του 2013 ανεστάλη προσωρινώς η συμμετοχή της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας στο σύστημα πιστοποίησης της διαδικασίας Κίμπερλυ. Συνεπεία της αναστολής αυτής, απαγορεύθηκε η εξαγωγή κεντροαφρικανικών διαμαντιών. Τον Ιούλιο του 2014, η διαδικασία Κίμπερλυ δημοσίευσε διοικητική απόφαση για τον αποκλεισμό των κεντροαφρικανικών διαμαντιών από το νόμιμο εμπόριο.

Μέτρα που έλαβε ο ΟΗΕ

- 6 Στις 5 Δεκεμβρίου 2013, για την αντιμετώπιση της καταστάσεως εμφύλιου πολέμου στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας) εξέδωσε το ψήφισμα 2127 (2013) στο οποίο εξέφρασε «βαθύτατες ανησυχίες για τη διαρκή επιδείνωση της κατάστασης της ασφάλειας στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και την πλήρη κατάρρευση της δημόσιας τάξεως, την απουσία κράτους δικαίου και τις εντάσεις μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων». Στην παράγραφο 16 του εν λόγω ψηφίσματος, «[κ]αταδ[ίκασε] την παράνομη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, η οποία συμβάλλει στη διαιώνιση των συγκρούσεων, και υπογράμμισε ότι πρέπει να τερματιστούν οι παράνομες αυτές δραστηριότητες, μεταξύ άλλων, μέσω της άσκησης των αναγκαίων πιέσεων στις ένοπλες ομάδες, στους διακινητές και όλους τους άλλους πρωταγωνιστές».
- 7 Το Συμβούλιο Ασφαλείας επέβαλε, στο πλαίσιο αυτό, με την παράγραφο 54 του ψηφίσματος 2127 (2013), απαγόρευση πώλησεως όπλων. Επίσης, στην παράγραφο 56 του εν λόγω ψηφίσματος, εξέφρασε «τη σθεναρή πρόθεσή του να εξετάσει σύντομα το ενδεχόμενο της επιβολής στοχευμένων μέτρων, μεταξύ των οποίων την απαγόρευση μετακινήσεων και τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων,

εις βάρος των προσώπων τα οποία, με τις ενέργειές τους, υπονομεύουν την ειρήνη, τη σταθερότητα και την ασφάλεια, ιδίως [...] υποστηρίζοντας παράνομες ένοπλες ομάδες ή εγκληματικά δίκτυα, μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης φυσικών πόρων της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των διαμαντιών».

- 8 Στο πλαίσιο των μέτρων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 7 ανωτέρω, το Συμβούλιο Ασφαλείας προέβλεψε, στην παράγραφο 57 του ψηφίσματος 2127 (2013), τη σύσταση επιτροπής κυρώσεων όσον αφορά την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (στο εξής: επιτροπή κυρώσεων) αρμόδιας να εποπτεύει την εφαρμογή των μέτρων αυτών. Το Συμβούλιο Ασφαλείας, επίσης, στην παράγραφο 59 του ψηφίσματος αυτού, κάλεσε τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), σε συνεργασία με την επιτροπή κυρώσεων, να συγκροτήσει, για αρχική περίοδο δεκατριών μηνών, μια ομάδα αποτελούμενη από πέντε το πολύ εμπειρογνώμονες (στο εξής: ομάδα εμπειρογνώμωνων) υπό τη διεύθυνση της επιτροπής κυρώσεων και επιφορτισμένη, ιδίως, να επικουρεί την επιτροπή αυτή στην εκπλήρωση της αποστολής της παρέχοντάς της πληροφορίες. Η παράγραφος 59, στοιχείο c, του ψηφίσματος 2127 (2013) προέβλεψε ιδίως ότι η ομάδα εμπειρογνώμωνων «[θα] ενημερώσει το Συμβούλιο [Ασφαλείας], κατόπιν συνεννόησης με την [ε]πιτροπή [κυρώσεων], σχετικά με την κατάσταση το αργότερο έως τις 5 Μαρτίου 2014, και θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση δραστηριότητας το αργότερο έως τις 5 Ιουλίου 2014 και τελική έκθεση το αργότερο έως τις 5 Νοεμβρίου 2014».
- 9 Στις 28 Ιανουαρίου 2014, το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε το ψήφισμα 2134 (2014) κατά το οποίο «όλα τα κράτη [μ]έλη πρέπει, για αρχική περίοδο ενός έτους από της εκδόσεως του παρόντος ψηφίσματος, να δεσμεύσουν αμέσως τα κεφάλαια, λοιπά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικούς πόρους που βρίσκονται στο έδαφός τους και κατέχονται ή ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από πρόσωπα ή οντότητες που ορίζονται από τη συσταθείσα με την παράγραφο 57 του ψηφίσματος 2127 (2013) [ε]πιτροπή [κυρώσεων]». Διευκρίνισε ότι τα προβλεπόμενα μέτρα εφαρμόζονται επίσης στα πρόσωπα και στις οντότητες που ορίζονται από την επιτροπή κυρώσεων ως «παρέχοντα/ουσες στήριξη προς ένοπλες ομάδες και εγκληματικά δίκτυα, με την παράνομη εκμετάλλευση φυσικών πόρων (διαμαντιών, πανίδας και προϊόντων από άγρια ζώα) της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας».
- 10 Στις 26 Ιουνίου 2014, η ομάδα εμπειρογνώμωνων υπέβαλε, σύμφωνα με την παράγραφο 59, στοιχείο c, του ψηφίσματος 2127 (2013), την έκθεσή της δραστηριότητας σχετικά με την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία. Συνοψισε την κατάσταση όσον αφορά το εμπόριο φυσικών πόρων ως εξής:
- «Ένοπλες ομάδες συμμετέχουν στην παράνομη διακίνηση και εκμετάλλευση φυσικών πόρων, ιδίως χρυσού και διαμαντιών [...] Ανατολικά, οι δυνάμεις των Σελεκά εξακολουθούν να έχουν υπό τον έλεγχό τους αυτοσχέδια χρυσορυχεία, όπως στη Ndassima (επαρχία της Ouaka). Η διοίκηση των ορυχείων ανακτά σταδιακά τον έλεγχο των περιοχών παραγωγής διαμαντιών γύρω από την Bria και την Sam-Ouandja (επαρχία Haute-Kotto), καθώς το επίσημο εμπόριο με το Μπανγκουί έχει εν μέρει αρχίσει εκ νέου [...] Λόγω της προσωρινής αναστολής της συμμετοχής της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας στο [σ]ύστημα πιστοποίησης της [δ]ιαδικασίας Κίμπερλυ, οι επίσημες εξαγωγές διαμαντιών απαγορεύθηκαν τον Μάιο. Η αγορά εκ μέρους οίκων στο Μπανγκουί εντούτοις συνεχίζεται με σκοπό την επίσημη αγορά και δημιουργία αποθεμάτων διαμαντιών προελεύσεως όλων των περιοχών παραγωγής, ενώ παρατηρείται αύξηση της διακινήσεως διαμαντιών διερχόμενης μέσω του Μπανγκουί ή των γειτονικών κρατών [...]».
- 11 Στις 28 Οκτωβρίου 2014, η ομάδα εμπειρογνώμωνων υπέβαλε, σύμφωνα με την παράγραφο 59, στοιχείο c, του ψηφίσματος 2127 (2013), την τελική έκθεσή της σχετικά με την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (στο εξής: τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών). Συνοψίζει την κατάσταση όσον αφορά το εμπόριο φυσικών πόρων ως εξής:

«Από την αναστολή της συμμετοχής της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας στη [δ]ιαδικασία Κίμπερλυ τον Μάιο του 2013, εκτιμάται ότι 140 000 καράτια διαμαντιών αξίας 24 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ εξήχθησαν παράνομα. Τον Μάιο του 2014, οι βελγικές αρχές κατέσχεσαν 6 634 καράτια που είχαν

αποσταλεί μέσω της Κινσάσα και στη συνέχεια μέσω του Ντουμπάι στην Kardiam, εταιρία που εδρεύει στην Αμβέρσα (Βέλγιο), η οποία είναι το βελγικό υποκατάστημα της κεντροαφρικανικής εταιρίας εμπορίου διαμαντιών, Badica.

Η [ο]μάδα εμπειρογνομόνων εκτιμά ότι ορισμένα από τα κατασχεθέντα στο Βέλγιο διαμάντια προέρχονταν από τη Sam- Ouandja και την Bria (επαρχία Haute-Kotto) στα ανατολικά της χώρας, όπου οι δυνάμεις της πρώην Σελεκά επιβάλλουν φόρους στα αεροσκάφη που μεταφέρουν διαμάντια και εισπράττουν πληρωμές με αντάλλαγμα την παροχή προστασίας [...]

Η διακίνηση κεντροαφρικανικού χρυσού, η οποία εκτιμάται σε περίπου 2 τόνους ετησίως, περνά κυρίως από το Καμερούν. Στη διακίνηση αυτή συμμετέχουν συλλέκτες από το Yaloké (επαρχία της Ombella-Mproko) και την Boda (επαρχία της Lobaye) που διέφυγαν στο Καμερούν για να αποφύγουν τις επιθέσεις για θρησκευτικούς λόγους από τις ομάδες αντι-Μπαλακά από τον Ιανουάριο του 2014, κατόπιν των οποίων οι ομάδες αυτές απέκτησαν τον έλεγχο των αυτοσχέδιων χρυσορυχείων γύρω από το Yaloké [...]».

- 12 Στις 22 Ιανουαρίου 2015, το Συμβούλιο Ασφαλείας εξέδωσε το ψήφισμα 2196 (2015) με το οποίο, μεταξύ άλλων, παρέτεινε την ισχύ των ληφθέντων με το ψήφισμα 2134 (2014) μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων. Επισημάνε, στην παράγραφο 7 του εν λόγω ψηφίσματος, ότι, «έως τις 29 Ιανουαρίου 2016, όλα τα κράτη [μ]έλη πρέπει να εξακολουθήσουν να δεσμεύουν [...] κεφάλαια και λοιπά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικούς πόρους που βρίσκονται στο έδαφός τους και ανήκουν ή ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από πρόσωπα ή οντότητες που έχουν οριστεί από την [ε]πιτροπή [κυρώσεων] ή από κάθε άλλο πρόσωπο ή οντότητα που ενεργεί εξ ονόματός τους ή υπό τις οδηγίες τους ή από κάθε οντότητα στην κατοχή τους ή τον έλεγχό τους». Διευκρίνισε, στην παράγραφο 12, στοιχείο d, του εν λόγω ψηφίσματος, ότι «τα προβλεπόμενα [στην παράγραφο 7] μέτρα εφαρμόζονται επίσης σε πρόσωπα και οντότητες που έχουν χαρακτηριστεί από την [ε]πιτροπή [κυρώσεων] ως παρέχοντα στήριξη σε ένοπλες ομάδες ή εγκληματικά δίκτυα μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης ή εμπορίας φυσικών πόρων (διαμαντιών, χρυσού και άγριων ζώων ή προϊόντων που προέρχονται από τα ζώα αυτά) της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας».
- 13 Στις 11 Μαρτίου 2015, οι προσφεύγουσες απηύθυναν στον πρόεδρο και στα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας «αντίθετη έκθεση» με σκοπό να παρουσιαστεί «μια διαφορετική οπτική σχετικά με τις κατηγορίες εις βάρος των Badica και Kardiam [και να] αποκατασταθούν οι ελλείψεις και οι ανακρίβειες [της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών]» καθώς και να διορθωθούν, από την ομάδα εμπειρογνομόνων, τα πραγματικά περιστατικά που μνημονεύονται στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών.
- 14 Στις 8 και 27 Απριλίου και στις 2 Ιουνίου 2015, οι προσφεύγουσες απευθύνθηκαν εγγράφως στην επιτροπή κυρώσεων, προκειμένου να καταγγείλουν παρατυπίες της διεξαχθείσας από την ομάδα εμπειρογνομόνων έρευνας. Επιπλέον, με το από 27 Απριλίου 2015 έγγραφό τους, ζήτησαν να τους παρασχεθεί πρόσβαση στον φάκελο.
- 15 Στις 28 Απριλίου 2015, ο συντονιστής της ομάδας εμπειρογνομόνων (στο εξής: συντονιστής) γνωστοποίησε στην επιτροπή κυρώσεων, με έγγραφό του, ότι η έρευνα είχε διεξαχθεί σύννομα, σύμφωνα με τους κανόνες του ΟΗΕ και ότι τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών είχαν γίνει σεβαστά. Επισημάνε, συναφώς, ότι οι προσφεύγουσες ανέπτυξαν τα επιχειρήματά τους ενώπιον της ομάδας εμπειρογνομόνων, παρά τις εκ μέρους τους επιφυλάξεις.

- 16 Στις 20 Αυγούστου 2015, σύμφωνα με την παράγραφο 59, στοιχείο d, του ψηφίσματος 2127 (2013), η επιτροπή κυρώσεων δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του ΟΗΕ «Συνοπτική έκθεση των λόγων εγγραφής ονομάτων προσώπων και οντοτήτων στον κατάλογο κυρώσεων» (στο εξής: συνοπτική έκθεση των λόγων της επιτροπής κυρώσεων), μεταξύ των οποίων τα ονόματα των προσφευγουσών. Η συνοπτική έκθεση των λόγων της επιτροπής κυρώσεων έχει ως εξής:

«Λόγοι που υπαγόρευσαν την εγγραφή στον Κατάλογο:

Στις 20 Αυγούστου 2015, κατ' εφαρμογήν [της παραγράφου 12, στοιχείο d,] του ψηφίσματος 2196 (2015), [η Badica και η Kardiam] καταχωρίστηκαν στον Κατάλογο προσώπων και οντοτήτων "που παρέχουν στήριξη προς ένοπλες ομάδες ή εγκληματικά δίκτυα μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης ή εμπορίας φυσικών πόρων, (διαμαντιών, χρυσού, καθώς και αγρίων ζώων και προϊόντων αγρίων ζώων) στην [Κεντροαφρικανική Δημοκρατία]".

Συμπληρωματικές πληροφορίες

[Η Badica και η Kardiam έχουν] παράσχει στήριξη προς ένοπλες ομάδες στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, ήτοι τους πρώην Σελεκά και τους αντι-Μπαλακά, μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης και εμπορίας φυσικών πόρων, μεταξύ άλλων, διαμαντιών και χρυσού.

[Η Badica] εξακολούθησε το 2014 την αγορά διαμαντιών από την Bria και τη Sam-Ouandja (επαρχία Haute-Kotto) στο ανατολικό τμήμα της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, όπου δυνάμεις των πρώην Σελεκά επιβάλλουν φόρους στα αεροσκάφη που μεταφέρουν διαμάντια και εισπράττουν πληρωμές ασφαλείας από τους συλλέκτες διαμαντιών. Πολλοί από τους προμηθευτές διαμαντιών [της Badica] στην Bria και τη Sam-Ouandja συνδέονται στενά με διοικητές των πρώην Σελεκά.

Τον Μάιο του 2014, οι βελγικές αρχές κατέσχον δύο πακέτα διαμαντιών που εστάλησαν στην αντιπροσωπεία [της Badica] στην Αμβέρσα, η οποία είναι επισήμως καταχωρισμένη στο Βέλγιο ως K[kardiam]. Εμπειρογνώμονες διαμαντιών απεφάνθησαν ότι τα κατασχεθέντα διαμάντια είναι πολύ πιθανόν να είναι κεντροαφρικανικής προέλευσης και ότι παρουσιάζουν τυπικά χαρακτηριστικά των διαμαντιών της Sam-Ouandja και της Bria, καθώς και της Nola (επαρχία Sangha Mbaéré), στο νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας.

Έμποροι που αγόραζαν διαμάντια διακινούμενα παρανόμως από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία σε ξένες αγορές, ιδίως από το δυτικό τμήμα της χώρας, δραστηριοποιούνταν στο Καμερούν εξ ονόματος της [Badica].

Τον Μάιο του 2014, η B[adica] εξήγαγε επίσης χρυσό παραγόμενο στο Yaloké (Ombella-Mproko), όπου αυτοσχέδια χρυσωρυχεία ελέγχονταν από τους Σελεκά μέχρι τις αρχές του Φεβρουαρίου 2014 που ανέλαβαν οι ομάδες αντι-Μπαλακά.»

- 17 Στις 24 Αυγούστου 2015, οι προσφεύγουσες δήλωσαν, με έγγραφο προς την επιτροπή κυρώσεων, ότι έλαβαν γνώση της εγγραφής τους στον κατάλογο των προβλεπόμενων στο ψήφισμα 2196 (2015) κυρώσεων. Μεταξύ άλλων, υπενθύμισαν τις «έντονες ανησυχίες» τους σχετικά με τη νομιμότητα της έρευνας που διεξήχθη από την ομάδα εμπειρογνομόνων και επανέλαβαν το αίτημά τους προσβάσεως στον φάκελο.
- 18 Στις 23 Σεπτεμβρίου 2015, οι προσφεύγουσες παρατήρησαν ότι, κατόπιν της συναντήσεως της ίδιας μέρας με τον γραμματέα της επιτροπής κυρώσεων, το αίτημά τους για πρόσβαση στον φάκελο απορρίφθηκε, λόγω της «διπλωματικής» φύσεως της διαδικασίας βάσει της οποίας επιβλήθηκαν οι κυρώσεις.

- 19 Στις 16 Οκτωβρίου 2015, ο συντονιστής ζήτησε πληροφορίες από τις προσφεύγουσες σχετικά με τις δραστηριότητές τους στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία από της εκδόσεως του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας 2196 (2015) και, ειδικότερα, σχετικά με τις πληρωμές από την Badica στις δυνάμεις των πρώην Σελεκά στην Bria (Κεντροαφρικανική Δημοκρατία) και στη Sam-Ouandja (Κεντροαφρικανική Δημοκρατία) προς διασφάλιση της προστασίας των συλλεκτών της και σχετικά με την εκ μέρους της διοικήσεως της Badica γνώση των εν λόγω πληρωμών και των καταβληθέντων στις δυνάμεις των πρώην Σελεκά φόρων από τους συλλέκτες και εργάτες ορυχείων που προμήθευαν διαμάντια στην Badica.
- 20 Στις 23 Οκτωβρίου 2015, οι προσφεύγουσες απάντησαν στα ερωτήματα του συντονιστή. Διατύπωσαν επίσης ορισμένες αιτιάσεις κατά της έρευνας που διεξήχθη από την ομάδα εμπειρογνομόνων. Προέβησαν, μεταξύ άλλων, ότι η ομάδα εμπειρογνομόνων όφειλε να παράσχει πρόσβαση στα στοιχεία επί των οποίων στήριξε τα συμπεράσματά της, ότι δεν έδωσε τη δυνατότητα στους υπεύθυνους της Badica να προβάλουν τα επιχειρήματά τους και ότι είχε βασιστεί σε φήμες προερχόμενες από ανώνυμους μάρτυρες. Οι προσφεύγουσες επισήμαναν επίσης ότι η ομάδα εμπειρογνομόνων είχε διεξαγάγει την έρευνα συνοδευόμενη από τρίτα πρόσωπα άγνωστης ταυτότητας και ότι σκοπός της έρευνας αυτής ήταν η συλλογή αποκλειστικά επιβαρυντικών στοιχείων.
- 21 Στις 7 Δεκεμβρίου 2015, ο συντονιστής απάντησε στο από 23 Οκτωβρίου 2015 έγγραφο των προσφευγουσών. Αφού σημείωσε ότι οι προσφεύγουσες επιθυμούσαν να λάβουν από την ομάδα εμπειρογνομόνων έγγραφα επιπλέον εκείνων που περιλαμβάνονταν στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών, επισήμανε, ιδίως, ότι ορισμένα συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με την αντίθετη έκθεση θα ενσωματώνονταν στην επόμενη έκθεση της ομάδας εμπειρογνομόνων η δημοσίευση της οποίας αναμενόταν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2015.
- 22 Με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 2015, η ομάδα εμπειρογνομόνων υπέβαλε νέα έκθεση σχετικά με την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (στο εξής: έκθεση των Ηνωμένων Εθνών της 21ης Δεκεμβρίου 2015) στην οποία επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω).
- 23 Με έγγραφο της 2ας Μαρτίου 2016 προς την επιτροπή κυρώσεων, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών της 21ης Δεκεμβρίου 2015.

Επιβληθέντα από την Ένωση μέτρα

- 24 Για την εφαρμογή των ψηφισμάτων 2134 (2014) και 2196 (2015) του Συμβουλίου Ασφαλείας, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέβαλε περιοριστικά μέτρα κατά της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας εκδίδοντας, μεταξύ άλλων, τον κανονισμό (ΕΕ) 224/2014, της 10ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (ΕΕ 2014, L 70, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/734 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 2015 (ΕΕ 2015, L 117, σ. 11) (στο εξής: βασικός κανονισμός).
- 25 Το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:
- «1. Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία, ή κατοχή, ή ελέγχονται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητες ή οργανισμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.
2. Κανένα κεφάλαιο ή οικονομικός πόρος δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

3. Το παράρτημα I περιλαμβάνει φυσικά ή νομικά πρόσωπα, οντότητες και φορείς που ορίζονται από την επιτροπή κυρώσεων ως εμπλεκόμενα ή παρέχοντα στήριξη για την τέλεση πράξεων οι οποίες υπονομεύουν την ειρήνη, τη σταθερότητα ή την ασφάλεια της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων οι οποίες απειλούν ή παραβιάζουν μεταβατικές συμφωνίες, ή που απειλούν ή εμποδίζουν τη διαδικασία πολιτικής μετάβασης, μη εξαιρουμένης της μετάβασης προς ελεύθερες και αδιάβλητες δημοκρατικές εκλογές, ή που υποδαυλίζουν τη βία:

[...]

δ) τα οποία παρέχουν στήριξη προς ένοπλες ομάδες ή εγκληματικά δίκτυα μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης ή εμπορίας φυσικών πόρων, μεταξύ άλλων διαμαντιών, χρυσού, άγριων ζώων και προϊόντων από άγρια ζώα, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία ή από αυτήν·

[...]».

26 Κατά το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού:

«1. Όταν το Συμβούλιο ασφαλείας [...] ή η [ε]πιτροπή κυρώσεων θέτει στον κατάλογο ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα και παρέχει το σκεπτικό του χαρακτηρισμού αυτού, το Συμβούλιο θέτει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα στο παράρτημα I. Το Συμβούλιο ανακοινώνει την απόφασή του και το σκεπτικό στο οικείο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα, είτε αμέσως, αν η διεύθυνση του είναι γνωστή, είτε δημοσιεύοντας ανακοίνωση που δίνει στους ανωτέρω ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να υποβάλλουν παρατηρήσεις.

2. Αν υποβληθούν παρατηρήσεις, ή νέα ουσιώδη στοιχεία, το Συμβούλιο επανεξετάζει την απόφασή του και ενημερώνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα.

3. Όταν ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών αποφασίζει να αφαιρέσει από τον κατάλογο ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα, ή να αλλάξει τα στοιχεία ταυτότητός του, τροποποιεί αναλόγως το παράρτημα I.»

27 Στις 2 Σεπτεμβρίου 2015, το Συμβούλιο εξέδωσε, αφενός, την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1488, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/798/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας (ΕΕ 2015, L 229, σ. 12), και, αφετέρου, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1485, για την εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (ΕΕ 2015, L 229, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη).

28 Το άρθρο 1 της προσβαλλομένης πράξεως ορίζει ότι τα «πρόσωπα και η οντότητα που απαριθμούνται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθενται στον κατάλογο του παραρτήματος I του [βασικού] κανονισμού».

29 Με το σημείο Β.1 του καταλόγου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της προσβαλλομένης πράξεως προστίθενται οι επωνυμίες των προσφευγουσών στον κατάλογο του παραρτήματος του βασικού κανονισμού. Η αιτιολογία που παρατίθεται στο εν λόγω σημείο επαναλαμβάνει, στις ενότητες με τίτλο «Πληροφορίες από τη συνοπτική έκθεση των λόγων καταχώρισης στον κατάλογο που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων» και «Συμπληρωματικές πληροφορίες», τους λόγους επί των οποίων στηρίχθηκε η επιτροπή κυρώσεων για την εγγραφή στον κατάλογο αυτόν (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω). Διευκρινίζεται, συναφώς, στην πρώτη ως άνω ενότητα, ότι «[οι Badica και Kardiam] καταχωρίστηκ[αν] στις 20 Αυγούστου 2015 σύμφωνα με την παράγραφο 12, στοιχείο [d, του ψηφίσματος] 2196 (2015) ως “παρέχ[ουσες] στήριξη προς ένοπλες ομάδες ή εγκληματικά δίκτυα μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης ή εμπορίας φυσικών πόρων, όπως διαμαντιών, χρυσού, καθώς και αγρίων ζώων και προϊόντων αγρίων ζώων στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία”».

- 30 Στις 2 Οκτωβρίου 2015, οι προσφεύγουσες δήλωσαν στο Συμβούλιο, με έγγραφό τους, ότι δεν είχαν λάβει καμία κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξεως, παρότι οι διευθύνσεις τους ήταν γνωστές. Περαιτέρω, αντέκρουσαν την τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών και τις εντεύθεν απορρέουσες κυρώσεις και ζήτησαν από το Συμβούλιο τη γνωστοποίηση των στοιχείων που τεκμηριώνουν την εν λόγω έκθεση.
- 31 Στις 16 Δεκεμβρίου 2015, το Συμβούλιο απάντησε στο από 2 Οκτωβρίου 2015 έγγραφο των προσφευγουσών. Επισήμανε ότι η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου είχε κοινοποιηθεί στον πρόεδρο της επιτροπής κυρώσεων και επισύναψε την από 8 Οκτωβρίου 2015 απάντησή του. Στην απάντησή του, ο πρόεδρος της επιτροπής κυρώσεων ανέφερε ότι η αντίθετη έκθεση είχε διαβιβασθεί στα μέλη της επιτροπής κυρώσεων. Παρέπεμπε, επίσης, στο πλαίσιο των πληροφοριών που είχαν ζητηθεί από τις προσφεύγουσες σχετικά με τον ορισμό τους από την επιτροπή κυρώσεων, στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών και στη συνοπτική έκθεση των λόγων της επιτροπής κυρώσεων.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 32 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Νοεμβρίου 2015, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 33 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το μέρος που τις αφορά·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 34 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 35 Στο δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, δεύτερον, από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και, τρίτον, από παράλειψη του Συμβουλίου να εξετάσει τις περιστάσεις της υποθέσεως. Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες προέβαλαν έναν νέο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- 36 Πρέπει να εξεταστεί, καταρχάς, ο νέος λόγος που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, στη συνέχεια, ο λόγος που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, έπειτα ο λόγος που αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και, τέλος, ο λόγος που αντλείται από παράλειψη του Συμβουλίου να εξετάσει τις περιστάσεις της υποθέσεως.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 37 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο αιτιολογεί τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως προσκομίζοντας, ως παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως, πραγματικά και νομικά στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, ήτοι την έκθεση

που καταρτίστηκε από τη Διεθνή Αμνηστία στις 30 Σεπτεμβρίου 2015, την από 7 Δεκεμβρίου 2015 απάντηση της ομάδας εμπειρογνομόνων προς τις προσφεύγουσες και την έκθεση των Ηνωμένων Εθνών της 21ης Δεκεμβρίου 2015.

- 38 Ωστόσο, κατά τις προσφεύγουσες, η νομιμότητα πράξεως θεσμικού οργάνου της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως. Το επιχείρημα αυτό συνάδει με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, συναφώς, ότι η αιτιολογία πρέπει να περιλαμβάνεται στην ίδια την πράξη και δεν αρκεί, για την τήρηση της απαιτήσεως αυτής, να συνάγεται από τα στοιχεία του φακέλου, κατά μείζονα δε λόγο όταν τα στοιχεία αυτά είναι μεταγενέστερα της ημερομηνίας εκδόσεως της πράξεως.
- 39 Κατά συνέπεια, αιτιολογώντας την προσβαλλόμενη πράξη με νομικά και πραγματικά στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας εκδόσεως της πράξεως αυτής, τα οποία ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.
- 40 Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι ο λόγος αυτός, παρά το γεγονός ότι αποτελεί νέο λόγο, δύναται να προβληθεί στο μέτρο που, κατά το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η προβολή νέων λόγων ακυρώσεως επιτρέπεται όταν οι λόγοι ακυρώσεως αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.
- 41 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 42 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας εμπίπτει στην παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, και συνιστά λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί, και μάλιστα πρέπει, να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (βλ., απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να εξετάσει τον προβαλλόμενο από τις προσφεύγουσες λόγο που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί αν, κατά το άρθρο 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο λόγος αυτός στηρίζεται σε «νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία».
- 44 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι, αιτιολογώντας στο υπόμνημα αντικρούσεως την προσβαλλόμενη πράξη βάσει πραγματικών και νομικών στοιχείων μεταγενέστερων της ημερομηνίας εκδόσεως της εν λόγω πράξεως, το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.
- 45 Εντούτοις, αφενός, οι προσφεύγουσες ουδόλως αμφισβητούν την επάρκεια της αιτιολογίας όπως αυτή παρατίθεται στην προσβαλλόμενη πράξη.
- 46 Αφετέρου, όπως υπενθυμίζουν οι ίδιες οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω), στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η νομιμότητα πράξεως της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως (βλ., απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, EU:T:2005:221, σκέψη 142 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το Συμβούλιο επιχείρησε, κατά την παρούσα δικαστική διαδικασία, να προσθέσει λόγους στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξεως, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, αφεαυτού, να θίξει τη νομιμότητα της εν λόγω πράξεως, στο μέτρο που δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η αιτιολογία που περιλαμβανόταν στην προσβαλλόμενη πράξη κατά τον χρόνο εκδόσεώς της ήταν ανεπαρκής (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, EU:T:2005:221, σκέψη 287 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα που αφορά την προσκόμιση από το Συμβούλιο, κατά το στάδιο του υπομνήματος αντικρούσεως, πραγματικών και νομικών στοιχείων μεταγενέστερων της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές, στο μέτρο που αποσκοπεί στην απόδειξη παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, χωρίς να προδικάζεται το παραδεκτό των εν λόγω στοιχείων στο πλαίσιο της εξετάσεως του βασίμου της προσβαλλόμενης πράξεως.
- 48 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και σε αποτελεσματική δικαστική προστασία

- 49 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε δύο σκέλη, που αφορούν, κατ' ουσίαν, το μεν πρώτο έλλειψη ατομικής κοινοποίησεως της προσβαλλομένης πράξεως στις προσφεύγουσες, το δε δεύτερο «έλλειψη κοινοποίησεως των αποδεικτικών στοιχείων και μη παροχή προσβάσεως στον φάκελο, καθώς και παραβίαση των αρχών της εκατέρωθεν ακροάσεως και της διαφάνειας».

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά έλλειψη ατομικής κοινοποίησεως της προσβαλλομένης πράξεως στις προσφεύγουσες

- 50 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν τους κοινοποίησε την προσβαλλόμενη πράξη παρότι γνώριζε τις διευθύνσεις τους.
- 51 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών είναι αβάσιμη.
- 52 Αφενός, μολονότι είναι αληθές ότι πράξη με την οποία λαμβάνονται ή διατηρούνται σε ισχύ περιοριστικά μέτρα εις βάρος προσώπου ή οντότητας πρέπει να κοινοποιηθεί στο τελευταίο και μολονότι από την κοινοποίηση αυτή αρχίζει η προθεσμία για την άσκηση, από το εν λόγω πρόσωπο ή την εν λόγω οντότητα, προσφυγής ακυρώσεως της πράξεως αυτής βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εντούτοις η περίπτωση αυτή δεν συνεπάγεται ότι η έλλειψη τέτοιας κοινοποίησεως δικαιολογεί, αυτή και μόνη, την ακύρωση της επίμαχης πράξεως (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, T-35/10 και T-7/11, EU:T:2013:397, σκέψη 112).
- 53 Συναφώς, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν επιχειρήματα που να αποδεικνύουν ότι, εν προκειμένω, η έλλειψη ατομικής κοινοποίησεως των πράξεων αυτών είχε ως συνέπεια προσβολή των δικαιωμάτων τους η οποία θα δικαιολογούσε την ακύρωση της πράξεως αυτής, καθόσον τις αφορά (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2014, Mayaleh κατά Συμβουλίου, T-307/12 και T-408/13, EU:T:2014:926, σκέψη 122 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 54 Αφετέρου, η ύπαρξη τέτοιας προσβολής δεν απορρέει, εξάλλου, από στοιχεία της δικογραφίας, δεδομένου ότι, καταρχάς, η παρατιθέμενη στην προσβαλλόμενη πράξη αιτιολογία ως προς τις προσφεύγουσες είναι πανομοιότυπη με την αιτιολογία που παρατίθεται στη συνοπτική έκθεση των λόγων της επιτροπής κυρώσεων, της οποίας είχαν λάβει γνώση, ότι, περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ήταν σε θέση να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης πράξεως και ότι, τέλος, μπόρεσαν να λάβουν γνώση της προσβαλλομένης πράξεως από άλλη πηγή και να επισυνάψουν αντίγραφο της στην προσφυγή τους (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, T-35/10 και T-7/11, EU:T:2013:397, σκέψη 113).
- 55 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά «έλλειψη κοινοποιήσεως των αποδεικτικών στοιχείων και μη παροχή προσβάσεως στον φάκελο, καθώς και παραβίαση των αρχών της εκατέρωθεν ακροάσεως και της διαφάνειας»

- 56 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι επιβλήθηκαν διεθνείς και ευρωπαϊκές κυρώσεις εις βάρος τους χωρίς να έχουν πρόσβαση στον φάκελο, χωρίς να ληφθεί υπόψη από τον ΟΗΕ η αντίθετη έκθεσή τους και χωρίς να έχουν λάβει την παραμικρή απάντηση από τον ΟΗΕ επί της εκθέσεως αυτής.
- 57 Πρώτον, οι προσφεύγουσες διατείνονται, κατ' ουσίαν, ότι δεν είχαν πρόσβαση στον φάκελο τόσο ενώπιον του ΟΗΕ όσο και ενώπιον του Συμβουλίου, κατά παράβαση της αποφάσεως της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 281 έως 285). Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν, συναφώς, ότι η πρόσβαση στον φάκελο αποτελεί θεμελιώδη επιταγή του δικαίου της Ένωσης η οποία καθιστά δυνατή τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας.
- 58 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η ομάδα εμπειρογνομόνων δεν συνέταξε εκ νέου έκθεση κατόπιν της αντίθετης εκθέσεως και δεν προέβη σε συμπληρωματική έρευνα, παρά τις προτάσεις συνεργασίας που είχαν διατυπώσει εγγράφως. Ωστόσο, στην αντίθετη έκθεση, οι προσφεύγουσες είχαν υπογραμμίσει ότι η τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών δεν βασιζόταν σε διεξοδική έρευνα των πραγματικών περιστατικών και δεν είχε συνταχθεί σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου, τους προτεινόμενους από τον ΟΗΕ στη «δική του έκθεση του 2006» κανόνες και τις βασικές αρχές που διατύπωσαν οι ίδιοι οι εμπειρογνώμονες στην εισαγωγή της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών.
- 59 Τρίτον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών, στο μέτρο που τις αφορά, συντάχθηκε λαμβανομένων υπόψη αποκλειστικά επιβαρυντικών στοιχείων, κατά παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 16 Δεκεμβρίου 1966, και κατά παραβίαση των βασικών αρχών των δικαιωμάτων άμυνας. Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι δεν παρασχέθηκε δικαίωμα απαντήσεως στην Badica κατά το στάδιο του σχεδίου εκθέσεως και ότι δηλώσεις υπέρ της Badica δεν μνημονεύθηκαν στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών. Υποστηρίζουν, τέλος, ότι κατόπιν της επιβολής των κυρώσεων, ο συντονιστής της ομάδας εμπειρογνομόνων ζήτησε από την Badica να του προσκομίσει αρνητικές αποδείξεις, σε γλώσσα διαφορετική από τη δική της, χωρίς αντίγραφο στους συμβούλους της και εντός προθεσμίας πέντε εργάσιμων ημερών.
- 60 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η έρευνα της ομάδας εμπειρογνομόνων οφείλεται σε κινηθείσα κατά της Kardiam ποινική διαδικασία στην Αμβέρσα (Βέλγιο), κατόπιν της κατασχέσεως δύο παρτίδων διαμαντιών για τα οποία υπήρχαν υπόνοιες ότι προέρχονταν από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία. Καθόσον, όμως, η διαδικασία αυτή ήταν ακόμη σε εξέλιξη, η Kardiam δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση των στοιχείων της δικογραφίας και ίσχυε υπέρ αυτής το τεκμήριο της αθωότητας. Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν, συναφώς, με το υπόμνημα απαντήσεως ότι, στην απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2009, El Morabit κατά Συμβουλίου (T-37/07 και T-323/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:296, σκέψη 48), η απόφαση δεσμεύσεως κεφαλαίων είχε εκδοθεί από το Συμβούλιο βάσει καταδικαστικής αποφάσεως εκδοθείσας από εθνικό δικαστήριο. Ωστόσο, εν προκειμένω, δεν έχει εκδοθεί ακόμη καμία καταδικαστική απόφαση στο Βέλγιο, οπότε το ληφθέν μέτρο παραβιάζει την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας.
- 61 Κατά τρίτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, καθόσον το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι δεν διέθετε κανένα στοιχείο του φακέλου της επιτροπής κυρώσεων, δεν μπορούσε να θεωρήσει ότι είχε δέσμια αρμοδιότητα και ότι έπρεπε να εφαρμόσει κατά τρόπο αυτόματο «τα ψηφίσματα του ΟΗΕ», αντιθέτως προς την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518), χωρίς να επαληθεύσει, προηγουμένως, την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που δικαιολογούσαν τα εν λόγω ψηφίσματα και το

αν τα ψηφίσματα αυτά σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα –ιδίως, το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο και το δικαίωμα προηγούμενης ακροάσεως. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο, συναφώς, ότι δεν προσκόμισε κανένα πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο πέραν της αιτιολογίας την οποία δημοσίευσε η επιτροπή κυρώσεων, στις 20 Αυγούστου 2015, στη συνοπτική έκθεση των λόγων της και ότι μετέφερε τις κυρώσεις κατά τρόπο αυτόματο.

- 62 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 63 Κατά πρώτον, πρέπει να απαντηθούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών που αφορούν προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως εκ μέρους του ΟΗΕ, καθώς και την έρευνα από την ομάδα εμπειρογνομόνων με μόνο σκοπό τη συλλογή επιβαρυντικών στοιχείων στο πλαίσιο της εκπονήσεως της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών.
- 64 Συναφώς, καθόσον οι προσφεύγουσες επικαλούνται προσβολή των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων από τον ΟΗΕ, προκύπτει από την απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 326), ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που τους έχουν ανατεθεί από τη Συνθήκη, να διασφαλίζουν τον κατ' αρχήν πλήρη έλεγχο της νομιμότητας όλων των πράξεων της Ένωσης υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της έννομης τάξεως της Ένωσης, περιλαμβανομένων των πράξεων οι οποίες αποσκοπούν στην εφαρμογή ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας δυνάμει του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.
- 65 Ωστόσο, εντεύθεν δεν συνάγεται ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης είναι αρμόδια για τον έλεγχο των πράξεων που εκδίδει το Συμβούλιο Ασφαλείας καθεαυτές ή της συμβατότητας των ερευνών που διεξάγουν τα όργανα του ΟΗΕ με τα θεμελιώδη δικαιώματα.
- 66 Συγκεκριμένα, από το άρθρο 263, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 275, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι, καίτοι ο δικαστής της Ένωσης είναι αρμόδιος να ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και, ιδίως, τη νομιμότητα των αποφάσεων που προβλέπουν περιοριστικά μέτρα κατά φυσικών ή νομικών προσώπων τις οποίες θεσπίζει το Συμβούλιο, δεν είναι εντούτοις αρμόδιος να ελέγχει τη διεθνή συμφωνία επί της οποίας βασίζονται οι πράξεις αυτές της Ένωσης.
- 67 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της προκειμένης περιπτώσεως, ο έλεγχος νομιμότητας που οφείλει να ασκήσει ο δικαστής της Ένωσης αφορά την πράξη της Ένωσης με την οποία τίθεται σε εφαρμογή η διεθνής συμφωνία και όχι τη συμφωνία αυτή καθεαυτήν. Όσον αφορά, ειδικότερα, πράξη της Ένωσης η οποία, όπως η προσβαλλόμενη πράξη, αποσκοπεί στην εφαρμογή ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας, δεν εναπόκειται συνεπώς στον δικαστή της Ένωσης να ελέγξει τη νομιμότητα τέτοιου ψηφίσματος, εκδοθέντος από το εν λόγω διεθνές όργανο (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 286 και 287), ή την έρευνα βάσει της οποίας εκδόθηκε.
- 68 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, καθόσον σκοπούν στην αμφισβήτηση της νομιμότητας των πράξεων του ΟΗΕ υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων που απαριθμούνται στη σκέψη 63 ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν ως προβαλλόμενα ενώπιον δικαστηρίου που στερείται αρμοδιότητας να επιληφθεί αυτών.
- 69 Κατά δεύτερον, πρέπει να δοθεί απάντηση στα επιχειρήματα των προσφευγουσών τα οποία αφορούν προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο της υποθέσεως και παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, στο μέτρο που τα επιχειρήματα αυτά στρέφονται κατά του Συμβουλίου ως οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη.

- 70 Όσον αφορά, αφενός, το επιχείρημα των προσφευγουσών το οποίο αφορά την εκ μέρους του Συμβουλίου άρνηση παροχής προσβάσεως στον φάκελο του ΟΗΕ, παρά τις αιτήσεις τους, υπενθυμίζεται ότι, όπως εν προκειμένω, το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή της Ένωσης δεν καθιστά προσβάσιμες στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία βρίσκονται στην αποκλειστική κατοχή της επιτροπής κυρώσεων ή του οικείου μέλους του ΟΗΕ και τα οποία αφορούν την αιτιολογική έκθεση στην οποία στηρίζεται η επίμαχη απόφαση, δεν μπορεί, αυτό καθεαυτό, να θεμελιώσει διαπίστωση προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας ή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψεις 137 και 139).
- 71 Όσον αφορά, αφετέρου, την προβληθείσα παραβίαση εκ μέρους του Συμβουλίου της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, υπενθυμίζεται ότι η αρχή αυτή, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, υπογραφείσα στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και στο άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο όποιος κατηγορείται για τέλεση αδικήματος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με τον νόμο, δεν αποκλείει τη λήψη συντηρητικών μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων, καθόσον δεν έχουν ως αντικείμενο την κίνηση ποινικής διαδικασίας εις βάρος του προσώπου το οποίο αφορούν (αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Anbouba κατά Συμβουλίου, T-592/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:427, σκέψη 40, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Alsharghawī κατά Συμβουλίου, T-485/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:520, σκέψη 69).
- 72 Τέτοιου είδους μέτρα πρέπει ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητάς τους, να προβλέπονται από τον νόμο, να λαμβάνονται από αρμόδια αρχή και να είναι χρονικώς περιορισμένα (αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2009, El Morabit κατά Συμβουλίου, T-37/07 και T-323/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:296, σκέψη 40· της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Anbouba κατά Συμβουλίου, T-592/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:427, σκέψη 40, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Alsharghawī κατά Συμβουλίου, T-485/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:520, σκέψη 69).
- 73 Εντούτοις, πρώτον, τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, έστω και αν είναι επαχθή, δεν έχουν ως αντικείμενο την κίνηση ποινικής διαδικασίας με σκοπό την απόδειξη της ενοχής των προσφευγουσών. Το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ότι τα επίμαχα μέτρα απορρέουν από ποινική διαδικασία σε εξέλιξη, κινηθείσα στην Αμβέρσα κατά της Kardiam, δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να γίνει δεκτό.
- 74 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επίμαχα μέτρα προβλέπονται από τη νομοθεσία της Ένωσης και ότι το Συμβούλιο ήταν αρμόδιο για τη λήψη τους, πράγμα το οποίο, άλλωστε, δεν αμφισβητούν οι προσφεύγουσες.
- 75 Τρίτον, πρέπει τέλος να διαπιστωθεί ότι, μολοντί, όπως επιβεβαίωσε το Συμβούλιο κατόπιν μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η προσβαλλόμενη πράξη δεν αναφέρει ημερομηνία λήξεως της ισχύος της εγγραφής στον οικείο κατάλογο όσον αφορά την Ένωση, εν προκειμένω, το επίμαχο μέτρο δεν έχει οριστικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο υποχρεούται να το αναθεωρήσει ανά πάσα στιγμή σε ενωσιακό επίπεδο, είτε δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, «αν υποβληθούν παρατηρήσεις, ή νέα ουσιώδη στοιχεία», είτε βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όταν «ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών αποφασίζει να αφαιρέσει από τον κατάλογο [το πρόσωπο] [...] ή να αλλάξει τα στοιχεία ταυτότητός [του]». Συναφώς, στην παράγραφο 61 του ψηφίσματος 2127 (2013) το Συμβούλιο Ασφαλείας σημείωσε ότι «θα παρακολουθεί διαρκώς την εξέλιξη της κατάστασης στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και θα είναι έτοιμο να εξετάσει τη σκοπιμότητα των ληφθέντων με το παρόν ψήφισμα μέτρων, συμπεριλαμβανομένων [...] της αναστολής ή της άρσης τους, αναλόγως της προόδου που θα σημειωθεί όσον αφορά τη σταθεροποίηση της χώρας και την τήρηση του παρόντος ψηφίσματος».
- 76 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν αποδεικνύεται η παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας.

- 77 Κατά τρίτον, πρέπει να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα των προσφευγουσών κατά το οποίο, κατ' ουσίαν, το Συμβούλιο μετέφερε κατά τρόπο «σχεδόν μηχανικό» το ψήφισμα του ΟΗΕ στο οποίο στηρίζεται η εγγραφή τους, χωρίς να επαληθεύσει την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου εγγραφής στον οικείο κατάλογο και το αν το εν λόγω μέτρο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήγαγε η ομάδα εμπειρογνομόνων.
- 78 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα των προσφευγουσών, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι η νομική φύση των περιοριστικών μέτρων είναι σημαντικό στοιχείο από το οποίο εξαρτάται η έκταση της επαναξιολογήσεως, στην οποία είναι δυνατόν να προβεί το Συμβούλιο, των αποδεικτικών στοιχείων που έλαβε υπόψη, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η επιτροπή κυρώσεων του ΟΗΕ. Καταρχήν, γίνεται παγίως δεκτό στη νομολογία ότι η δέσμευση περιουσιακών στοιχείων που επιβάλλεται από το Συμβούλιο βάσει των αρμοδιοτήτων που του απονέμουν τα άρθρα 21 και 29 ΣΕΕ δεν έχει ποινικό χαρακτήρα. Δεν μπορεί συνεπώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, να εξομοιωθεί με απόφαση εθνικής δικαστικής αρχής κράτους μέλους περί δεσμεύσεως περιουσιακών στοιχείων η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο της εφαρμοστέας ποινικής διαδικασίας, τηρουμένων των εγγυήσεων που απορρέουν από τη διαδικασία αυτή (βλ., απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, *Al Matri κατά Συμβουλίου*, T-545/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:376, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 79 Πρέπει, συναφώς, να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας αφορώσας την έκδοση αποφάσεως περί εγγραφής ή περί διατήρησης του ονόματος προσώπου στον κατάλογο, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας επιβάλλει η αρμόδια αρχή της Ένωσης να κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τα στοιχεία που διαθέτει η αρχή αυτή κατά του εν λόγω προσώπου για να στηρίξει την απόφασή της, δηλαδή, τουλάχιστον, την αιτιολογική έκθεση που παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων, τούτο δε προκειμένου το πρόσωπο αυτό να μπορέσει να υπερασπίσει τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει έχοντας πλήρη γνώση όλων των στοιχείων αν είναι σκόπιμο να προσφύγει στον δικαστή της Ένωσης (βλ., απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, *Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 111 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 80 Κατά την κοινοποίηση αυτή, η αρμόδια αρχή της Ένωσης πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στο πρόσωπο αυτό να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του επί της αιτιολογίας που ελήφθη υπόψη εις βάρος του (βλ., απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, *Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 112 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 81 Ωστόσο, στο πλαίσιο αρχικής εγγραφής, σε αντίθεση με αυτό που ισχύει όταν πρόκειται για διαδικασία αφορώσα τη διατήρηση του ονόματος προσώπου στον κατάλογο, η τήρηση της διττής αυτής διαδικαστικής υποχρεώσεως δεν πρέπει να προηγείται της εκδόσεως της αποφάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, *Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 113 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 82 Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να επισημανθεί, συναφώς, ότι το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού διακρίνει τη διαδικασία εκδόσεως της πράξεως αρχικής εγγραφής από τη διαδικασία επανεξετάσεως της εν λόγω πράξεως.
- 83 Στην πρώτη περίπτωση, προβλέπεται ότι, «[ό]ταν το Συμβούλιο ασφαλείας [...] ή η [ε]πιτροπή κυρώσεων θέτει στον κατάλογο ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα και παρέχει το σκεπτικό του χαρακτηρισμού αυτού, το Συμβούλιο θέτει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα στο παράρτημα Ι» και ότι «[τ]ο Συμβούλιο ανακοινώνει την απόφασή του και το σκεπτικό στο οικείο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα [...] δίν[οντας] στους ανωτέρω ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να υποβάλλουν παρατηρήσεις» (άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού).

- 84 Συναφώς, προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ότι εγγράφονται στον κατάλογο τα πρόσωπα «που ορίζονται από την επιτροπή κυρώσεων».
- 85 Στη δεύτερη περίπτωση, προβλέπεται ότι, «[α]ν υποβληθούν παρατηρήσεις, ή νέα ουσιώδη στοιχεία, το Συμβούλιο επανεξετάζει την απόφασή του και ενημερώνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή φορέα».
- 86 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το Συμβούλιο πρέπει να λάβει την απόφασή του «βάσει της αιτιολογικής εκθέσεως που έχει παράσχει η επιτροπή κυρώσεων». Πράγματι, δεν προβλέπεται ότι η εν λόγω επιτροπή πρέπει να θέσει οίκοθεν στη διάθεση της αρμόδιας αρχής της Ένωσης, προκειμένου η τελευταία να εκδώσει την απόφασή της, άλλα στοιχεία πέραν της αιτιολογικής αυτής εκθέσεως (αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 107, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Al-Ghabra κατά Επιτροπής, T-248/13, EU:T:2016:721, σκέψη 73).
- 87 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, όπως προκύπτει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο δεν όφειλε, στο πλαίσιο της εφαρμογής του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας, να επαληθεύσει «την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων» που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου εγγραφής κατά των προσφευγουσών.
- 88 Συγκεκριμένα, όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διατυπώνει παρατηρήσεις σχετικά με την αιτιολογική έκθεση, η αρμόδια αρχή της Ένωσης έχει την υποχρέωση να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων, υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων αυτών και των ενδεχόμενων απαλλακτικών στοιχείων που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις αυτές (βλ., απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 114 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), ήτοι, εν προκειμένω, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει ότι «[α]ν υποβληθούν παρατηρήσεις [...], το Συμβούλιο επανεξετάζει την απόφασή του [...]».
- 89 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο, εν προκειμένω, ότι δεν έλαβε από την επιτροπή κυρώσεων τις πληροφορίες ή τα αποδεικτικά στοιχεία που στήριζαν τις κατηγορίες σε βάρος των προσφευγουσών και ότι, ως εκ τούτου, κατά τις προσφεύγουσες, «εφάρμοσε κατά τρόπο σχεδόν μηχανικό» το εν λόγω μέτρο εγγραφής, χωρίς να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις που οδήγησαν στο μέτρο αυτό (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Al-Ghabra κατά Επιτροπής, T-248/13, EU:T:2016:721, σκέψη 76).
- 90 Δεν μπορεί επίσης να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι «μετέφερε» την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας χωρίς να εξακριβώσει αν το ψήφισμα αυτό έχει λάβει υπόψη τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, όπως τούτο προκύπτει, αφενός, από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, και, αφετέρου, από την προμνησθείσα στο σημείο 86 ανωτέρω νομολογία, το Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση περί εγγραφής στον κατάλογο των προσώπων «που ορίζονται από την επιτροπή κυρώσεων».
- 91 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

- 92 Κατ' ουσίαν, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι διαπιστώσεις του Συμβουλίου που περιλαμβάνονται στην αιτιολογία που τους κοινοποιήθηκε είναι ανακριβείς ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένες, ώστε να αποδεικνύουν την παροχή στηρίξεως προς τις ένοπλες ομάδες μέσω της παράνομης εκμεταλλεύσεως ή εμπορίας φυσικών πόρων στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία.

- 93 Υπενθυμίζεται ότι, μεταξύ των περιστάσεων που παρατίθενται στο σημείο B.1 του παραρτήματος της προσβαλλόμενης πράξεως, στην ενότητα με τίτλο «Συμπληρωματικές πληροφορίες», για την αιτιολόγηση του ληφθέντος από το Συμβούλιο μέτρου εγγραφής, περιλαμβάνονται οι πέντε ακόλουθοι λόγοι:

«[Η Badica και η Kardiam έχουν] παράσχει στήριξη προς ένοπλες ομάδες στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, ήτοι τους πρώην Σελεκά και τους αντι-Μπαλακά μέσω της παράνομης εκμετάλλευσης και εμπορίας φυσικών πόρων, μεταξύ άλλων διαμαντιών και χρυσού.

[Η Badica] εξακολούθησε το 2014 την αγορά διαμαντιών από την Bria και τη Sam-Ouandja (Επαρχία Άνω Kotto) στο ανατολικό τμήμα της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, όπου δυνάμεις πρώην Σελεκά επιβάλλουν φόρους στα αεροσκάφη που μεταφέρουν διαμάντια και εισπράττουν πληρωμές ασφαλείας από τους συλλέκτες διαμαντιών. Πολλοί από τους προμηθευτές συλλέκτες της B[adica] στην Bria και τη Sam-Ouandja συνδέονται στενά με πρώην διοικητές των Σελεκά.

Τον Μάιο του 2014, οι βελγικές αρχές κατέσχον δύο πακέτα διαμαντιών που εστάλησαν στην αντιπροσωπεία της B[adica] στην Αμβέρσα, η οποία είναι επισήμως καταχωρισμένη στο Βέλγιο ως K[kardiam]. Εμπειρογνώμονες διαμαντιών απεφάνθησαν ότι τα κατασχεθέντα διαμάντια είναι πολύ πιθανόν να είναι κεντροαφρικανικής προέλευσης και ότι παρουσιάζουν τυπικά χαρακτηριστικά της Sam-Ouandja και της Bria, καθώς και της Nola (επαρχία Sangha Mbaéré), στο νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας.

Έμποροι που αγόραζαν διαμάντια διακινούμενα παράνομα από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία σε ξένες αγορές, μεταξύ άλλων από το δυτικό τμήμα της χώρας, δραστηριοποιούνταν στο Καμερούν εξ ονόματος της B[adica].

Τον Μάιο του 2014, η B[adica] εξήγαγε επίσης χρυσό παραγόμενο στο Yaloké (Ombella-Mproko), όπου αυτοσχέδια χρυσορυχεία ελέγχονταν από τους Σελεκά μέχρι τις αρχές του Φεβρουαρίου 2014 που ανέλαβαν οι αντι-Μπαλακά.»

- 94 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ευθύς εξαρχής ότι ορθώς το Συμβούλιο βασίζεται στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών για να τεκμηριώσει την αιτιολογία που κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες. Το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες αμφισβήτησαν όσα αναφέρονται στην έκθεση αυτή δεν αρκεί αφεαυτού για να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να την επικαλεστεί (απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2015, Gossio κατά Συμβουλίου, T-406/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:7, σκέψη 72). Εξάλλου, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών δεν εμποδίζουν το Γενικό Δικαστήριο να στηριχθεί στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών.
- 95 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη δέσμευση της ομάδας εμπειρογνομόνων η οποία διατυπώθηκε στο σημείο 7 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, οι προσφεύγουσες είχαν πρόσβαση στα κύρια αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη πράξη, και, ιδίως, στην έκθεση και στα παραρτήματά της, καθόσον η εν λόγω έκθεση ήταν, άλλωστε, δημόσια. Εξάλλου, προκύπτει από την τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών και από το έγγραφο του συντονιστή, της 28ης Απριλίου 2015, ότι οι προσφεύγουσες ανέπτυξαν τα επιχειρήματά τους τουλάχιστον δύο φορές ενώπιον της ομάδας εμπειρογνομόνων, ήτοι τον Απρίλιο του 2014 και τον Ιανουάριο του 2015, και ότι δεν ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση για συνομιλία που τους απηύθυνε η εν λόγω ομάδα τον Ιούνιο του 2014. Τέλος, από τις παραγράφους 5 έως 8 της εκθέσεως αυτής προκύπτει ότι η ομάδα εμπειρογνομόνων βασίστηκε σε αυστηρή μεθοδολογία, προκαθορισμένη από το αρμόδιο όργανο του ΟΗΕ, η οποία σέβεται τα δικαιώματα άμυνας.

- 96 Ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως εκτείνεται στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων βάσει των οποίων δικαιολογείται η απόφαση δεσμεύσεως κεφαλαίων, καθώς και στην εξέταση των αποδεικτικών και πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή. (απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2009, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, T-390/08, EU:T:2009:401, σκέψη 37).
- 97 Κατά συνέπεια, η εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει το Συμβούλιο στον τομέα αυτόν δεν εμποδίζει τον δικαστή της Ένωσης να εξετάζει, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας, το υποστατό των πραγματικών περιστατικών στα οποία έχει στηριχθεί το Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιβάλλει, μεταξύ άλλων, να βεβαιώνεται ο δικαστής της Ένωσης ότι η απόφαση η οποία αφορά ατομικά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή οντότητα στηρίζεται σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, έτσι ώστε, κατά τον δικαστικό έλεγχο, να μην εκτιμάται απλώς η αφηρημένη πιθανολόγηση της βασιμότητας των προβαλλόμενων λόγων, αλλά να εξετάζεται εάν οι λόγοι αυτοί, ή, τουλάχιστον, ένας εξ αυτών που θεωρείται αφεαυτού επαρκής για να στηρίξει την ίδια αυτή απόφαση, είναι τεκμηριωμένοι (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 119· βλ., επίσης, απόφαση της 21ης Απριλίου 2015, Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 98 Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της προληπτικής φύσεως των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, αν, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο δικαστής της Ένωσης κρίνει ότι τουλάχιστον ο ένας από τους λόγους που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική έκθεση την οποία παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων είναι αρκούτως ακριβής και συγκεκριμένος, ότι είναι τεκμηριωμένος και ότι συνιστά αυτός καθεαυτόν επαρκές έρεισμα για να στηρίξει την απόφαση αυτή, το γεγονός ότι άλλοι μεταξύ των λόγων αυτών δεν συνιστούν τέτοιο έρεισμα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 130).
- 99 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, τα αποδεικτικά και πληροφοριακά στοιχεία δεν πρέπει να εξετάζονται μεμονωμένα, αλλά στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται. Πράγματι, το Συμβούλιο ανταποκρίνεται στο βάρος αποδείξεως που φέρει εφόσον προσκομίζει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης μια δέσμη επαρκώς συγκεκριμένων, σαφών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ της υποκείμενης σε μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων οντότητας και του καθεστώτος ή, γενικά, των καταστάσεων που πρέπει να αντιμετωπιστούν (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 21ης Απριλίου 2015, Anbouba κατά Συμβουλίου, C-605/13 P, EU:C:2015:248, σκέψεις 51 και 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 100 Τα προβαλλόμενα από τις προσφεύγουσες επιχειρήματα σχετικά με την υπομνησθείσα στη σκέψη 93 ανωτέρω αιτιολογία πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα της μνημονευθείσας στη σκέψη 99 ανωτέρω νομολογίας.
- 101 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τον παράνομο χαρακτήρα της διαλαμβανόμενης στον δεύτερο λόγο αγοράς, ιδίως, καθόσον τα επίμαχα διαμάντια δεν εξήχθησαν.
- 102 Εντούτοις, όπως προκύπτει από τη σκέψη 99 ανωτέρω, τα πληροφοριακά στοιχεία δεν πρέπει να εκτιμηθούν μεμονωμένα, αλλά στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται.
- 103 Ο δεύτερος λόγος, όμως, στον οποίο γίνεται μνεία, τουλάχιστον, περί «στηρίξεως» προς τις ένοπλες δυνάμεις, πρέπει να ληφθεί υπόψη ιδίως σε συνδυασμό με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο, οι οποίοι αναφέρονται σε παράνομη εκμετάλλευση διαμαντιών. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι η τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών συνδέει ρητώς, αφενός, την αγορά διαμαντιών στην Βρία και

στη Sam-Ouandja από τις προσφεύγουσες (δεύτερος λόγος) και, αφετέρου, την κατάσχεση διαμαντιών που προορίζονταν για τις προσφεύγουσες στην Αμβέρσα, προελεύσεως πιθανόν από τις περιοχές αυτές (τρίτος λόγος).

- 104 Συγκεκριμένα, η τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών αναφέρει, στο σημείο 127, ότι «[η] [ο]μάδα εμπειρογνομόνων εκτιμά ότι τα διαμάντια που προέρχονταν από την Bria και τη Sam-Ouandja, περιοχές που ελέγχονται από τους πρώην Σελεκά, τα οποία είχαν αγοραστεί παράνομα από την Badica ή για λογαριασμό της, κατέληξαν εντός της κατασχεθείσας στην Αμβέρσα παρτίδας».
- 105 Ο σύνδεσμος αυτός, εξάλλου, διατυπώνεται με σαφήνεια στην περίληψη της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, στην οποία αναφέρεται ότι «[η] [ο]μάδα εμπειρογνομόνων εκτιμά ότι ορισμένα διαμάντια που κατασχέθηκαν στο Βέλγιο προέρχονταν από την Bria και τη Sam-Ouandja (επαρχία Haute-Kotto) στο ανατολικό τμήμα της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, όπου δυνάμεις πρώην Σελεκά επιβάλλουν φόρους στα αεροσκάφη που μεταφέρουν διαμάντια και εισπράττουν πληρωμές ασφαλείας από τους συλλέκτες διαμαντιών [...]». Οι προσφεύγουσες, άλλωστε, δεν αμφισβητούν τον σύνδεσμο αυτόν στα δικόγραφα τους.
- 106 Ως εκ τούτου το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η αγορά διαμαντιών δεν ήταν παράνομη πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, προκύπτει από τα προεκτεθέντα ότι τα διαμάντια στα οποία αναφέρεται ο δεύτερος λόγος εξήχθησαν πράγματι και, ως εκ τούτου, υπήρξε παράνομη εκμετάλλευσή τους, στο μέτρο που, σύμφωνα με τη διαδικασία Κίμπερλυ, κατά την επίμαχη χρονική περίοδο απαγορευόταν οποιαδήποτε εξαγωγή διαμαντιών.
- 107 Συναφώς, η προβαλλόμενη μικρή ποσότητα των αγορών και η φερόμενη ανάγκη εισπράξεως προκαταβολών που καταβάλλονταν σε έμπιστους συλλέκτες και διατηρήσεως του δικτύου των συλλεκτών αυτών δεν ασκούν επιρροή όσον αφορά, αφενός, την ύπαρξη στηρίξεως προς τις ένοπλες ομάδες και, αφετέρου, τον παράνομο χαρακτήρα του επίμαχου εμπορίου.
- 108 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από το γεγονός στο οποίο αναφέρεται ο δεύτερος λόγος, ότι δηλαδή «[η Badica] εξακολούθησε το 2014 την αγορά διαμαντιών» από τις περιοχές της Bria και της Sam-Ouandja, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ερμηνεύθηκε μεμονωμένα, δύναται να συναχθεί η ύπαρξη παράνομου εμπορίου, μολονότι η διαδικασία Κίμπερλυ καλύπτει, καταρχήν, μόνο τις εξαγωγές διαμαντιών. Συγκεκριμένα, όπως υπογραμμίζει το Συμβούλιο, οι προσφεύγουσες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα όσον αφορά τη διαπίστωση που παρατίθεται στο σημείο 60 της εκθέσεως δραστηριότητας της ομάδας εμπειρογνομόνων της 1ης Ιουλίου 2014, κατά την οποία:

«Τον Μάρτιο, [η Badica] είχε απόθεμα διαμαντιών 760 καρατίων. Ο διευθύνων σύμβουλος της δήλωσε στην ομάδα εμπειρογνομόνων ότι η εταιρία δεν αγόραζε πια διαμάντια λόγω της αναστολής της συμμετοχής της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας στο [σ]ύστημα πιστοποίησης της [δ]ιαδικασίας Κίμπερλυ [...]. Εντούτοις, από δεύτερη απογραφή των αποθεμάτων της Badica, πραγματοποιηθείσα τον Απρίλιο του 2014, προέκυψε ότι η εταιρία είχε αγοράσει 1 698 καράτια επιπλέον, αξίας 292 917 δολαρίων, στην Bria και τη Sam-Ouandja. Στις παρτίδες διαμαντιών που διατηρούσε η Badica στα αποθέματά της δεν είχε ακόμη τεθεί σφραγίδα ή ημερομηνία από τις αρμόδιες υπηρεσίες ορυχείων, όπως έπρεπε να είχε γίνει σύμφωνα με το φύλλο πορείας το οποίο προσκόμισαν οι κεντροαφρικανικές αρχές τον Ιούνιο του 2013 προκειμένου να επανενταχθούν στη [δ]ιαδικασία Κίμπερλυ.»

- 109 Εξάλλου, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, κατά τον οποίο οι αρχές των πρώην Σελεκά εισπράττουν πληρωμές ασφαλείας από τους συλλέκτες διαμαντιών, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ότι η παροχή στηρίξεως προς τους πρώην Σελεκά μέσω της καταβολής των πληρωμών αυτών δεν μπορεί να τους καταλογιστεί. Παρατηρούν, συναφώς, ότι οι συλλέκτες και εργάτες ορυχείων οι οποίοι καταβάλλουν τις πληρωμές ασφαλείας στους πρώην Σελεκά είναι, βάσει του κεντροαφρικανικού μεταλλευτικού κώδικα, ανεξάρτητοι. Κατά συνέπεια, η Badica δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη συμπεριφορά των συλλεκτών, την οποία, άλλωστε, δεν γνώριζε. Η δεύτερη αιτιολογία επομένως δεν αρκεί, αφεαυτής, για τη στοιχειοθέτηση στηρίξεως προς τις ένοπλες δυνάμεις.

- 110 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν την αγορά διαμαντιών από συλλέκτες, οι οποίοι τα προμηθεύονται από εργάτες ορυχείων, ούτε την πληρωμή φόρων σε στελέχη των πρώην Σελεκά από τους μεσάζοντες αυτούς του εμπορίου διαμαντιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, εξακολουθώντας να αγοράζουν διαμάντια από τους συλλέκτες κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, γεγονός το οποίο δεν αρνούνται, οι προσφεύγουσες παρέιχαν εκ των πραγμάτων στήριξη προς τις ένοπλες ομάδες.
- 111 Συναφώς, η μη απευθείας καταβολή των πληρωμών ασφαλείας στις δυνάμεις των πρώην Σελεκά από τις προσφεύγουσες, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι αποδείχθηκε, δεν ασκεί επιρροή ως προς την ύπαρξη στηρίξεως προς τις εν λόγω δυνάμεις. Συγκεκριμένα, η συνοπτική έκθεση των λόγων περιορίζεται στη μνεία, κατά τρόπο γενικό, στηρίξεως και όχι άμεσης στηρίξεως.
- 112 Επιπλέον, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο μέρος τουλάχιστον των καταβληθέντων φόρων στις δυνάμεις των πρώην Σελεκά από τους μεσάζοντες του εμπορίου διαμαντιών να έχει μετακυλιστεί στην τελική τιμή που κατέβαλαν οι προσφεύγουσες, στο πλαίσιο της δραστηριότητάς τους αγοράς διαμαντιών.
- 113 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λαμβανομένων υπόψη των επίμαχων συνθηκών, οι οποίες σηματοδοτούνται, αφενός, από το ξέσπασμα εμφύλιου πολέμου στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και, αφετέρου, από τη συνακόλουθη αναστολή της συμμετοχής της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας στο σύστημα πιστοποίησης της διαδικασίας Κίμπερλυ, οι προσφεύγουσες δεν μπορούσαν να μη γνωρίζουν την είσπραξη φόρων από τις συγκρουόμενες ένοπλες δυνάμεις στα ορυχεία που είχαν υπό τον έλεγχό τους.
- 114 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ότι οι προσφεύγουσες δεν γνώριζαν την πληρωμή των φόρων αυτών από τους μεσάζοντες εμπορίου διαμαντιών πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 115 Επιπλέον, καθόσον οι προσφεύγουσες φρονούν ότι τα στοιχεία στα οποία αναφέρεται ο δεύτερος λόγος, προς απόδειξη της στηρίξεως των ένοπλων ομάδων μέσω της καταβολής πληρωμών ασφαλείας, αφενός, και τελών προσγειώσεως, αφετέρου, δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτίαση αυτή είναι αβάσιμη.
- 116 Καταρχάς, εσφαλμένα οι προσφεύγουσες επικαλούνται το χαμηλό ύψος των τελών προσγειώσεως που κατέβαλλε η Minair, εταιρία του ίδιου ομίλου με την Badica, και το γεγονός ότι τα εν λόγω τέλη καταβάλλονταν από όλες τις επιχειρήσεις που εκναυλώνουν πτήσεις στις επίμαχες περιοχές. Συγκεκριμένα, αφενός, από το σημείο 123 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών προκύπτει ότι το ποσό των τελών αυτών κυμαινόταν, για κάθε προσγείωση, μεταξύ 75 δολαρίων ΗΠΑ (USD) στην Bria και 100 USD στη Sam-Ouandja. Ωστόσο, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η πληρωμή των τελών αυτών στοιχειοθετεί, εν πάση περιπτώσει, στήριξη προς τις ένοπλες ομάδες, τέτοια τέλη δεν μπορούν να θεωρηθούν αμελητέα εντός των δραματικών οικονομικών συνθηκών που επικρατούσαν στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία κατά την περίοδο του εμφύλιου πολέμου. Αφετέρου, το γεγονός ότι τα τέλη αυτά καταβάλλονταν από όλες τις επιχειρήσεις αερομεταφορών δεν ασκεί, ομοίως, επιρροή στο γεγονός ότι η καταβολή των εν λόγω τελών συνιστά στήριξη προς τις ένοπλες ομάδες.
- 117 Στη συνέχεια, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η ομάδα εμπειρογνομόνων δεν διερεύνησε την αιτίαση που αντλείται από καταβολή τελών προσγειώσεως και πληρωμών ασφαλείας στα στελέχη των πρώην Σελεκά δύο μήνες μετά την εγγραφή του ονόματός τους στον κατάλογο από την επιτροπή κυρώσεων. Συγκεκριμένα, από τις υποσημειώσεις 90 και 91 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών προκύπτει ότι η αιτίαση αυτή στηρίζεται σε συνομιλίες που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούλιο και τον Σεπτέμβριο του 2014, ήτοι σχεδόν ένα έτος πριν την εγγραφή των προσφευγουσών στον κατάλογο.

- 118 Τέλος, αντιθέτως προς όσα διατείνονται οι προσφεύγουσες, οι κατηγορίες περί στηρίξεως των δυνάμεων των πρώην Σελεκά μέσω της καταβολής πληρωμών ασφαλείας και τελών προσγειώσεως τεκμηριώνονται από αποδεικτικά στοιχεία.
- 119 Αφενός, όσον αφορά την καταβολή πληρωμών ασφαλείας, από το σημείο 124 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο στηρίζεται σε δύο συγκλίνουσες δηλώσεις ενός συλλέκτη στη Sam-Ouandja στις 4 Σεπτεμβρίου 2014, καθώς και ενός διοικητή της ειδικής μονάδας καταπολέμησης της απάτης στο Μπανγκουί (Κεντροαφρικανική Δημοκρατία) στις 21 Ιουλίου 2014, προκύπτει ότι «[ο]ι συλλέκτες (μεσάζοντες του εμπορίου διαμαντιών) από τη Sam-Ouandja καταβάλλουν [...] ημερήσια αμοιβή στους στρατιώτες των πρώην Σελεκά που φυλάσσουν τις εγκαταστάσεις τους», ότι, «στην Bria, η ομάδα εμπειρογνομόνων διαπίστωσε τον Μάιο του 2014 ότι οι στρατιώτες των πρώην Σελεκά φρουρούσαν τα γραφεία των κύριων συλλεκτών και επιχειρηματιών» και ότι «[έ]νας διοικητής της ειδικής μονάδας καταπολέμησης της απάτης επιβεβαίωσε ότι τα στελέχη των πρώην Σελεκά στην Sam-Ouandja αντλούσαν οφέλη από το εμπόριο διαμαντιών μέσω συμφωνιών ασφαλείας που είχαν συνάψει με τους συλλέκτες». Συνεπώς, οι διαπιστώσεις του Συμβουλίου σχετικά με την καταβολή πληρωμών ασφαλείας είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.
- 120 Αφετέρου, όσον αφορά την καταβολή τελών προσγειώσεως, η Badica δηλώνει ότι δεν έχει πληρώσει τέτοια τέλη στις δυνάμεις των πρώην Σελεκά, καθόσον οι φόροι αυτοί είχαν καταβληθεί στις αερολιμενικές «αρχές», και ότι η Minair είναι εταιρία «αυτοτελής προς την Badica», οπότε η συμπεριφορά της πρώτης δεν μπορεί να προσαφθεί στη δεύτερη.
- 121 Ωστόσο, πρώτον, από την τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών προκύπτει ότι τα τέλη προσγειώσεως επιβάλλονταν από τις δυνάμεις των πρώην Σελεκά και όχι από τις αερολιμενικές «αρχές». Συναφώς, το σημείο 123 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο στηρίζεται σε συνομιλία με συλλέκτη στη Sam-Ouandja στις 4 Σεπτεμβρίου 2014 και με τον υπεύθυνο του αεροδρομίου του Μπανγκουί στις 21 Ιουλίου 2014, αναφέρει τα εξής:
- «[Π]ριν από την άφιξη των διεθνών δυνάμεων στην Bria, τον Απρίλιο του 2014, οι δυνάμεις των πρώην Σελεκά επέβαλλαν τέλος προσγειώσεως ύψους 75 δολαρίων στην Bria [...]. Στη Sam-Ouandja, όπου, όπως φαίνεται από εικόνες δορυφόρου, η παραγωγή ακατέργαστων διαμαντιών σημείωσε ταχεία αύξηση τους τελευταίους αυτούς μήνες [...] καμία διεθνής δύναμη δεν έχει εμφανιστεί. Οι δυνάμεις των πρώην Σελεκά, υπό τις διαταγές του διοικητή της περιοχής Beya Djouma, εισπράττουν 100 δολάρια ως τέλος προσγειώσεως. Εμπορικές πτήσεις προς την Bria και τη Sam-Ouandja πραγματοποιούνται σχεδόν κάθε εβδομάδα. Τα τέλη καταβάλλονται κατά κανόνα από την επιχείρηση που εκναυλώνει το αεροσκάφος.»
- 122 Δεύτερον, όπως προκύπτει από το σημείο 122 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, η Minair και η Badica ανήκουν στον ίδιο όμιλο, ήτοι στον Όμιλο Abdoukarim, ο οποίος διευθύνεται από τον Abdoul-Karim Dan Azoumi. Επιβάλλεται δε η διαπίστωση ότι τα επίμαχα τέλη καταβάλλονταν στο πλαίσιο της μεταφοράς διαμαντιών της Badica. Συναφώς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 111 ανωτέρω, η συνοπτική έκθεση των λόγων περιορίζεται στη μνεία, κατά τρόπο γενικό, στηρίξεως και όχι άμεσης στηρίξεως.
- 123 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η εκτίμηση κατά την οποία «είναι πολύ πιθανό τα κατασχεθέντα διαμάντια να είναι κεντροαφρικανικής προέλευσης, δεδομένου ότι παρουσιάζουν τυπικά χαρακτηριστικά των διαμαντιών από τη Sam-Ouandja, και την Bria καθώς και τη Nola (επαρχία της Sangha Mbaéré), στο νοτιοδυτικό τμήμα της χώρας», αποδυναμώνεται από τη δήλωση του προέδρου της Dubai Diamond Exchange, η οποία αναπαράχθηκε διά του Τύπου, κατά την οποία «[τα διαμάντια] θα μπορούσαν να προέρχονται από τη Γουινέα, τη Νότια Αφρική ή από πολλά άλλα μέρη» (παράρτημα 23 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών).

- 124 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, η δήλωση του προέδρου της Dubai Diamond Exchange έγινε βάσει διαφορετικών εικόνων από εκείνες οι οποίες οδήγησαν στην κατάσχεση από τις βελγικές αρχές και, αφετέρου, η εκτίμηση κατά την οποία «είναι πολύ πιθανό τα κατασχεθέντα διαμάντια να είναι κεντροαφρικανικής προέλευσης» τεκμηριώνεται από δηλώσεις της ομάδας εργασίας εμπειρογνομόνων διαμαντιών της διαδικασίας Κίμπερλυ, στις οποίες παραπέμπει το σημείο 115 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών.
- 125 Εξάλλου, όπως προκύπτει από το σημείο 121 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, η εκτίμηση σχετικά με την πιθανή προέλευση των διαμαντιών από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία επιβεβαιώθηκε, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, από τον πρόεδρο της ομάδας εργασίας εμπειρογνομόνων διαμαντιών της διαδικασίας Κίμπερλυ, στο πλαίσιο της κινηθείσας από τις βελγικές ομοσπονδιακές αρχές διαδικασίας κατά των προσφευγουσών στο Βέλγιο.
- 126 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το σημείο 121 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, στο πλαίσιο των ανταλλαγών μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με τις βελγικές ομοσπονδιακές αρχές, «αναφέρθηκε ότι ορισμένα ακατέργαστα διαμάντια τα οποία εμφανίζονταν στις φωτογραφίες των κατασχεθέντων πακέτων παρουσίαζαν τυπικά χαρακτηριστικά των διαμαντιών της Nola (επαρχία Sangha Mbaéré), στο δυτικό τμήμα της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας, ενώ άλλα είχαν χαρακτηριστικά της Sam-Ouandja και της Bria (επαρχία Haute-Kotto), στο ανατολικό τμήμα της χώρας».
- 127 Εξάλλου, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικρίνουν το γεγονός ότι η ομάδα εμπειρογνομόνων δεν επικοινωνήσε με τους δύο προμηθευτές στο Ντουμπάι οι οποίοι απέστειλαν τα κατασχεθέντα στο Βέλγιο διαμάντια ή με τον ανακριτή που ήταν αρμόδιος για την έρευνα στο Βέλγιο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν καταδεικνύουν με ποιον τρόπο η έλλειψη αυτή επικοινωνίας καθιστά πλημμελή τη διαδικασία ή ακόμη ότι υπήρχε τέτοια υποχρέωση στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήγαγε η ομάδα εμπειρογνομόνων.
- 128 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το γεγονός ότι για τις 18 αποστολές που προηγήθηκαν των επίμαχων αποστολών δεν υπήρξαν υπόνοιες εκ μέρους των βελγικών αρχών δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση των δύο επίμαχων αποστολών που εντοπίστηκαν από τις εν λόγω αρχές.
- 129 Κατά τρίτον, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την τεκμηρίωση της εκτιμήσεως κατά την οποία «[έ]μποροι που αγόραζαν διαμάντια διακινούμενα παρανόμως από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία σε ξένες αγορές, μεταξύ άλλων από το δυτικό τμήμα της χώρας, δραστηριοποιούνταν στο Καμερούν εξ ονόματος της B[adica]». Εντούτοις, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η εν λόγω εκτίμηση διατυπώνεται κατά τρόπο εμπειριστατωμένο στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών. Η έκθεση αυτή αναφέρει, μεταξύ άλλων, στο σημείο 125, με παραπομπή σε πολλές δηλώσεις, ότι «[η] ομάδα εμπειρογνομόνων συγκέντρωσε λεπτομερείς μαρτυρίες από κυβερνητικές πηγές καθώς και πηγές από τον χώρο της εμπορίας διαμαντιών, κατά τις οποίες η Badica εμπορευόταν επίσης διαμάντια από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία διακινούμενα λαθραία από τη χώρα». Διευκρινίζει ότι, «[σ]ύμφωνα με τις πηγές αυτές, κάποιος Al Hadj Idriss Goudache προέβαινε σε αγοραπωλησίες διαμαντιών για λογαριασμό της Badica» και ότι, «[μ]ετά την παραίτηση του Djotodia, προέδρου των πρώην Σελεκά, τον Ιανουάριο του 2014, ο Goudache αναχώρησε από την Κεντροαφρικανική Δημοκρατία για το Καμερούν, και διέμεινε στην Garoua-Boulaï, στην Bertoua και την Douala πριν να εγκατασταθεί στο Kousserî, στο βόρειο άκρο του Καμερούν κοντά στην N'Djamena».
- 130 Συναφώς, καθόσον οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι εν λόγω δηλώσεις δεν περιέχουν το όνομα των δηλούντων και δεν στηρίζονται σε έγκυρες καταθέσεις, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι υποχρεώσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο της προσβαλλομένης πράξεως δεν μπορούν να εξομοιωθούν με τις υποχρεώσεις εθνικής δικαστικής αρχής κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (βλ. σκέψη 78 ανωτέρω), κατά μείζονα λόγο όταν, όπως εν προκειμένω, η έρευνα διεξάγεται σε κράτος

ευρισκόμενο σε κατάσταση εμφυλίου πολέμου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, Akhgas κατά Συμβουλίου, C-193/15 P, EU:C:2016:219, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 131 Κατά τέταρτον, όσον αφορά τον πέμπτο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η διαλαμβανόμενη στην αιτιολογία αυτή εξαγωγή χρυσού ήταν καθόλα νόμιμη, όπως πιστοποιείται από την επίσημη άδεια που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 33 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών. Συναφώς, όπως ορθά προβάλλουν οι προσφεύγουσες, ο πέμπτος λόγος στηρίζεται, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το σημείο 136 της τελικής εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών, σε μια επίσημη άδεια διακινήσεως [laissez-passer] της 5ης Μαΐου 2014, που επισυνάπτεται στο παράρτημα 33 της εν λόγω εκθέσεως, βάσει της οποίας επιτρέπεται η εξαγωγή 827 γραμμαρίων χρυσού. Υπό τις συνθήκες αυτές, κανένα στοιχείο δεν καθιστά δυνατή την απόδειξη του παράνομου χαρακτήρα των εξαγωγών τον Μάιο του 2014 οι οποίες διαλαμβάνονται στον πέμπτο λόγο. Ως εκ τούτου, πρέπει να κριθεί ότι η εξαγωγή χρυσού η οποία μνημονεύεται στον πέμπτο λόγο δεν μπορεί να αποδείξει στήριξη προς τις ένοπλες ομάδες μέσω της παράνομης εκμεταλλεύσεως ή εμπορίας χρυσού.
- 132 Ωστόσο, το γεγονός ότι ο πέμπτος λόγος δεν καθιστά δυνατό το συμπέρασμα περί στηρίξεως προς τις ένοπλες ομάδες μέσω της παράνομης εκμεταλλεύσεως ή εμπορίας χρυσού δεν θίγει τη βασιμότητα της προσβαλλόμενης πράξεως. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 98 ανωτέρω, λαμβανομένης υπόψη της προληπτικής φύσεως των επίμαχων περιοριστικών μέτρων, αν, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο δικαστής της Ένωσης κρίνει ότι τουλάχιστον ο ένας από τους λόγους που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική έκθεση την οποία παρέσχε η επιτροπή κυρώσεων είναι αρκούτως ακριβής και συγκεκριμένος, ότι είναι τεκμηριωμένος και ότι συνιστά αυτός καθεαυτόν επαρκές έρεισμα για να στηρίξει την απόφαση αυτή, το γεγονός ότι άλλοι μεταξύ των λόγων αυτών δεν συνιστούν τέτοιο έρεισμα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ κατά Kadı, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 130).
- 133 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, θεωρούμενες στο σύνολό τους, οι άλλες αιτιολογίες που μνημονεύονται στην έκθεση της επιτροπής κυρώσεων είναι, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, αρκούτως ακριβείς, συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες ώστε να συνιστούν, αφεαυτών, επαρκές έρεισμα για να στηρίξουν την προσβαλλόμενη πράξη, αποδεικνύοντας στήριξη προς τις ένοπλες ομάδες μέσω της παράνομης εκμεταλλεύσεως ή εμπορίας φυσικών πόρων στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία.
- 134 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού της εκθέσεως των Ηνωμένων Εθνών της 21ης Δεκεμβρίου 2015, στο μέτρο που η έκθεση αυτή είναι μεταγενέστερη της προσβαλλόμενης πράξεως, για την απόδειξη της αιτίασεως σχετικά με την καταβολή πληρωμών ασφαλείας. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 119 ανωτέρω, η αιτίαση που αντλείται από καταβολή πληρωμών ασφαλείας τεκμηριώνεται επαρκώς κατά νόμο, το επιχείρημα που αντλείται από αιτιολόγησή της βάσει μεταγενέστερων αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές. Τούτο ισχύει, άλλωστε, και για το επιχείρημα που αντλείται από προσκόμιση, κατά το στάδιο του υπομνήματος αντικρούσεως, της συνταχθείσας από τη Διεθνή Αμνηστία στις 30 Σεπτεμβρίου 2015 εκθέσεως και της από 7 Δεκεμβρίου 2015 απαντήσεως της ομάδας εμπειρογνομόνων στις προσφεύγουσες, καθόσον οι λόγοι εγγραφής ήταν επαρκώς κατά νόμο τεκμηριωμένοι στην τελική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών, το παραδεκτό της οποίας δεν αμφισβητείται.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά ελλιπή εξέταση από το Συμβούλιο των περιστάσεων της υποθέσεως

- 135 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, καθόσον περιορίστηκε στη μεταφορά της αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας της 20ής Αυγούστου 2015, δεν προέβη σε πραγματική εξέταση των περιστάσεων της υποθέσεως. Συναφώς, ο φάκελος δεν περιείχε καμία ένδειξη από την οποία να προκύπτει ότι το Συμβούλιο είχε ελέγξει τον πρόσφορο χαρακτήρα και το βάσιμο των αφορώντων τις προσφεύγουσες στοιχείων, καθιστώντας επομένως παράνομη την προσβαλλόμενη πράξη. Το Συμβούλιο μετέφερε συνεπώς τις κυρώσεις του ΟΗΕ κατά τρόπο αυτόματο, κατά παράβαση της αποφάσεως της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κλ.π. κατά Kadı (C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518). Οι προσφεύγουσες παρατηρούν, συναφώς, ότι, όταν το Συμβούλιο ζήτησε αποδεικτικά στοιχεία από την επιτροπή κυρώσεων, η επιτροπή κυρώσεων δεν του τα παρέσχε.
- 136 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.
- 137 Όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 86 έως 89 ανωτέρω, το Συμβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να επαληθεύσει την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που δικαιολογούν το μέτρο εγγραφής που έλαβε ο ΟΗΕ. Σύμφωνα με την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κλ.π. κατά Kadı (C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 114 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διατυπώνει παρατηρήσεις σχετικά με την αιτιολογική έκθεση, η αρμόδια αρχή της Ένωσης έχει την υποχρέωση να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, το βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων, υπό το φως των παρατηρήσεων αυτών και των ενδεχόμενων απαλλακτικών στοιχείων που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις αυτές. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι, κατά το στάδιο της εφαρμογής του ψηφίσματος βάσει του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, δεν έλαβε από την επιτροπή κυρώσεων τα πληροφοριακά ή αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των εις βάρος των προσφευγουσών κατηγοριών και ότι, ως εκ τούτου, κατά τις προσφεύγουσες, «μετέφερε τις κυρώσεις του ΟΗΕ κατά τρόπο αυτόματο».
- 138 Κατόπιν των ανωτέρω, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, και, κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 139 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι ενάγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) και την Kardiam στα δικαστικά έξοδα.**

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Ιουλίου 2017.

(υπογραφές)